

Fra: Kojedal Hans Runar Sandnes
Sendt: torsdag 20. januar 2022 15:44
Til: Evavold Tore
Emne: VS: Revisjon av konsesjonsvilkårene for Essand og Nesjøen

Fra: Ola Kulseth <Ola.Kulseth@thomasangell.no>
Sendt: torsdag 20. januar 2022 12:40
Til: Kojedal Hans Runar Sandnes <Hans.Runar.Kojedal@tydal.kommune.no>
Emne: Revisjon av konsesjonsvilkårene for Essand og Nesjøen

Tydal kommune
v/etat teknikk og miljø
Hans Runar Koiedal

28. januar 2022

Revisjon av konsesjonsvilkårene for regulering av Essand og Nesjøen

Konsesjonsvilkårene for reguleringen av Essand og Nesjøen er nå gjenstand for revisjon, etter 50 år fra konsesjonen ble gitt.

Som grunneier rundt Essandsjøen og Nesjøen, ser vi med bekymring på de negative påvirkningene reguleringen har hatt på landskapet. Det virker som erosjonen merkbart har tiltatt de siste ti-femten åra, og på enkelte strekninger forsvinner det etter hvert betydelige landområder.

Miljømessig gir dette store negative konsekvenser - strandsonen forringes og landskapsbildet forandres.

Eksempler på at fastlandsareal forsvinner i økende tempo finner vi i områdene: -nedenfor Storerikvollen hvor flere øyer har forsvunnet -Stormælen har krympet både i lengde og bredde -en halvøy utenfor Ånøyene har forsvunnet –og det samme gjelder deler av Blåkkånesset som krymper i areal.

Det er ikke foretatt beregninger over hvor mye areal som hittil har forsvunnet, men en sammenligning av flybilder over tid vil dokumentere dette.

Tiltagende erosjon vil etter vår oppfatning få mange negative effekter, som bla.a:

- Estetisk vil landskapsbildet forringes. Visuelt vil opplevelsesverdien for allmenheten og turismen bli betydelig svekket.
- Verneverdier kan gå tapt, ikke minst innenfor verneområdet mot Sylan.
- Gytemulighetene for fisk kan forandres i og med at bunnforholdene langs strandsonen og elveutløp forandres med erodert masse.
- Adkomstmulighetene ned til strandsonen blir mye vanskeligere, da denne endres til mer kvasse og bratte skrenter.

Konsesjonsvilkårene har ved tidligere anledninger vært gjenstand for diskusjon, og Statkrafts tappestrategi har endret seg med tiden, noe som følgelig har gitt bekymringer for hvilke konsekvenser dette ville medføre.

Manøvreringsreglementet er hjemlet i konsesjonsvilkårene, gitt ved kongelig res. av 23. august 1968.

I vilkårene for Nesjøreguleringen er reguleringshøyden satt til 23 m, med HRV på 729 og LRV på 706 moh.

For Essandsjøen som opprinnelig skulle flyte sammen med Nesjøen på 723 moh., vil HRV bli den samme som i Nesjøen på 729 moh.

LRV er satt til 723 moh., som fastsatt fra tidligere regulering i 1944.

Det kan bemerkes at disse nivåene satt for Essandsjøen ikke er samsvarende med dagens virkelighet.

Målinger foretatt på lavvannsnivå viser et avvik opp mot 1,5 meter i forhold til vilkårene satt i tidligere konsesjoner (på et lavere nivå enn forutsatt for LRV).

I løpet av et regulerings-år er det videre bestemt at det ikke skal tappes mere enn 90 % av normalt års-tilløp såfremt vannivået underskrider 723. Vannivået skal også komme opp på 728 før tapping kan foregå i perioden fra vårflommens begynnelse til 1. oktober. Det kan oppfattes som at disse begrensningene/betingelsene er satt som følge av bekymringen, som den gang forelå, med henblikk på fyllingsgraden til enhver tid og det store spillerommet som var satt i forhold til reguleringshøyden.

Innspill til forbedring:

For å minimalisere de negative miljøeffektene av reguleringen vil vi foreslå følgende konkrete tiltak som innspill i revisjonsprosessen av manøvreringsreglementet:

1. Nedtappingen kan starte tidligere enn 1. oktober bl.a. for om mulig å senke vannivået noe, under de verste høststormperiodene før isen eventuelt legger seg på sjøene.

Dette kan virke litt motstridende i forhold til tidligere klausul om oppfyllingen til over 728, før tappingen kan foregå etter 1.oktober. Dette må en i dag ta ny stilling til, og veie ulempene mot gevinsten ved å endre dagens praksis..

Oktober og november, med høststormer fra sør eller sør-øst kombinert med full sjø, er hovedårsaken til skadene, og det er i den perioden av året at erosjon oppstår.

En senkning av nivået på en meter i denne perioden ville ha gitt en gevinst for å stagnere effekten av ytterligere erosjon.

2. En måneds stopp i tappingen om våren ved vårflommen/snøsmeltingens begynnelse ville også ha gitt en positiv effekt på vanskelige adkomstmuligheter med båt ned til sjøen. Raskere oppfylling av sjøene om våren ville være i alles interesse, og oppveiet noe av ulempene som foreligger i dag.

En tør derfor be om at våre betenkninger tas i betraktning når nytt manøvreringsreglement skal opp til revisjon. Etter vår mening vil en senkning av foreslåtte vannstand i høstmånedene ha størst positiv effekt.

Mvh

Ola Kulseth
Skogsjef

Adr: Nestansringen 3, 7580 Selbu

Tlf: 73 81 19 11

www.thomasangell.no

